

השבת אל רבי נתן מברכא

תפילה

(לקוטי תפילות א', מ"ז)

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן
שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה,
בוצינא רבא, בוצינא יקירא, אתם
הבטחתם לישראל שלא תשתכח התורה
מישראל על ידכם, כי בזוהר דא יפקון מן
גלותא. ואפילו בתוקף ההסתרה שבתוך
הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים
האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח
התורה מפי זרענו, כמו שכתוב: **ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר
עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי
לא תשכח מפי זרעו.**

והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו
בהם חפץ, כי ארך עלינו הגלות ומשך עלינו
השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים,
ומטה ידינו מאד כי אזלת יד ואפס עצוב
ועזוב.

כי נשארנו כיתומים ואין אב, ואין מי
יעמוד בעדנו והנה בתוקף סוף הגלות המר
הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות
משיח מימי האלקי האר"י זצ"ל, ועמך בית
ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד לה'
יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך
בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא הייתה
כזאת מימי קדם **הקיצותי ועודי עמד,**
באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמד עדיין
אנו אחוזים בך, ומשתוקקים לעבודתך
בכלות הנפש.

אבל אף על פי כן, גם גודל ריחוקנו
ממך בעתים הללו הוא גם כן בלי שיעור, כי
**טבענו ביון מצולה ואין מעמד באנו
במעמקי מים ושיבלת שטפתנו וראה את
עמך ישראל מרודים מאד, אשר אי אפשר
לבאר ולספר גודל התגרות הבעל דבר אשר
התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו
מאד.**
והנה אנכי בעניי מי אנכי לספר צרות
ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל
המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים
האלה.

אך, באתי לספר ולצעוק עלי ועל נפשי,
על עוצם רחוקי מה' יתברך, ועוצם פגמי
ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, **ועל אלה
אני בוכיה עיני עיני יורדה מים,** כי איני
יודע שום דרך איך להחזיר לי הכח
דקדושה, ואיך לזכות לתשובה שלימה,
ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע

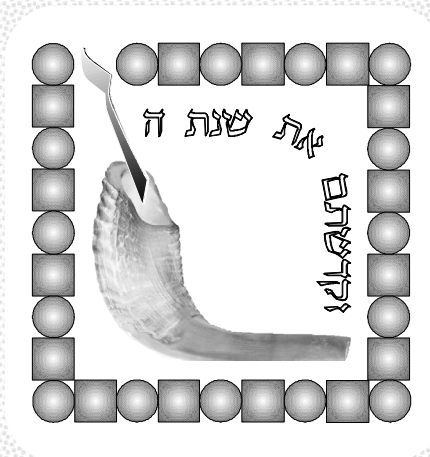
לכבוד התנא רשב"י ז"ל

לכו חזו מפעלות ה'

התגלות נפלא מסוד גדולת התנא האלקי
רבי שמעון בן יוחאי

ז"ל

רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא
תשתכח תורה מישראל על ידו, כמובא
בדברי רבותינו ז"ל (שבת קלח:): כשנכנסו
רבותינו לכרם ביבנה, אמרו: **עתידה תורה
שתשכח מישראל.** ואמר רבי שמעון בן
יוחאי, שלא תשתכח, שנאמר (דברים לא, כא):
כי לא תשכח מפי זרעו. וכמבואר בזוהר
(נשא דף קכד:): בהאי תבורא דאיהו ספר
הזוהר יפקון ביה מן גלותא [על ידי החיבור
הזה שהוא ספר הזוהר, יצאו מן הגלות].

ועתה, בא וראה והבן נפלאות נסתרות
של תורתנו הקדושה: כי על כן סמך רבי
שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק כי לא
תשכח מפי זרעו, כי באמת בזה הפסוק
בעצמו מרומז ונסתר סוד הזה, שעל ידי
זרעו של יוחאי, שהוא רשב"י, על ידו לא
תשתכח התורה מישראל. כי סופי תיבות
של זה הפסוק: **כי לא תשכח מפי זרעו** -
הם אותיות **יוחאי**. וזה שמרמז ומגלה
הפסוק, כי לא תשכח מפי זרעו - מפי זרעו
דייקא, היינו מפי זרעו של זה בעצמו שהוא
מרומז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא
יוחאי, כי על ידי זרעו של יוחאי שמרומז
בזה הפסוק בסופי תיבות כנ"ל, שהוא
רשב"י, על ידו לא תשכח התורה, כי בזוהר
דא יפקון מן גלותא כנ"ל.

ודע, שסוד רבי שמעון בעצמו הוא
מרומז בפסוק אחר. כי דע, כי התנא
הקדוש רבי שמעון הוא בחינת: **עיר וקדיש
מן שמיא נחית** (דניאל ד') - ראשי תיבות
שמעון וכו'.

לא תרדה בו בפרך ...

[ליקוטי הלכות - הלכות שכירות פועלים ב', ב']

ועל כן הזהירה התורה על כל אחד
מישראל שלא יהיה עבד, כמו שכתוב: **כי
לי בני ישראל עבדים עבדי הם וכו',** כמו
שאמרו רבותינו ז"ל כי עבדות הוא בחינת
עוונות... כי עיקר קדושת ישראל הוא
בחינת מלכות וחירות, בחינת **כל ישראל
בני מלכים הם.** ועל כן כשאחד מישראל
נופל לאיזה בחינה של עבדות, מחמת
דוחקו ועניותו, הוא רחמנות גדול עליו, כי
איש ישראלי לפי דקותו ורוחניותו אינו
יכול כלל לישא עליו עול העבדות, כי עול
העבדות הוא בחינת המשאוי של עוונות
ממש, שאי אפשר לישראל לישא עליהם
כלל משאוי זו אפילו יום אחד, **כי עול
העבדות הוא בחינת עול העוונות ממש.**

ועל כן החמירה התורה מאוד בעבד
עברי: **לא תרדה בו בפרך וכו',** וכן בכמה
דברים, עד שאמרו רבותינו ז"ל: **הקונה
עבד עברי כקונה אדון לעצמו.** כי התורה
החמירה מאוד מאוד להקל מאחינו בני
ישראל עול העבדות, לבל יהיה עליו מוטל
עול העבדות שהוא בחינת זוהמת הנחש
וכו', כי איש ישראלי אינו יכול לישא עליו
כלל עול העבדות; ועל כן אפילו כשכבר
נמכר לעבד, חס ושלום, אף על פי כן צריך
להקל עליו העול בכל מה דאפשר, כדי שלא
יתגבר עליו, חס ושלום, בחינת זוהמת
הנחש על ידי עול העבדות הקשה כי כל מה
שמקילין עליו העבודה נחלש ונכנע בחינת
זוהמת הנחש, שהוא בחינת עול העבדות...

כי לי בני ישראל עבדים עבדי

...

[ליקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר ג', מ"ד]

ועל כן ישראל נקראים פעמים בשם
עבדים לה' יתברך ופעמים בשם בני, כמו
שכתוב (ויקרא כ"ה): **כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים ... לא ימכרו ממכרת עבד ...**
כי בחינת עבד ממש אין אחיזה בהם,
בחינת **לא ימכרו ממכרת עבד** כי הם עבדים
דקדושה עבדי ה' אשר הוציאם מארץ
מצרים מבית עבדים, מבחינת עבדות, שזה
עיקר הגלות על ידי התגברות עבדות
דסטרא אחרא וכו'... ופעמים נקראים
בשם בני, כמו שכתוב (שמות ד'): **בני בכורי
ישראל.** וכמו שכתוב (דברים י"ד): **בנים אתם
לה' אלקיכם לא תתגודדו וכו'.** כי צריכין
שני בחינות הנ"ל. בתחילה, בהכרח שתהיה
העבודה בבחינת **עבדות**, ואחר כך זוכין
לבחינת בן.

סיפור

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, כ"י)

פעם אחת, דבר ר' נתן] עם איזה אנשים שהיו נוטים לדרכי החקירה, והתווכחו עמו אודות מאמר חכמינו ז"ל (ברכות יח): **קשה רימה למת כמחט בבשר החי**, כידוע שאלתם בזה.

והשיב להם מה שמובא בספרי אמת, שלאחר מוות, האדם, אף על פי שהנשמה יוצאת ממנו ואינו יכול לזוז בשום אבר, אף על פי כן, נשאר בו קיסטא דחיותא, וזוה החיות הנשאר בו נרגש גם אחר כך צער הרימה ותולעה. ועוד בדבורים כאלה, הסביר להם, עד שהשתיקם.

ואחר שיצא מהם, הלך עמו אחד מאנשיו, והתחיל זה האיש לחזור לפניו כל דברי תשובתו שהשיב להם, ורמו להם שהוא נהנה מאד מה שסלק גם לו מלבבו המבוכה הנ"ל. ענה ואמר לו מוהר"ן ז"ל, בלשון תמה: **גם אתה רוצה להבין בשלך!** אוי לאותה בושה, הלא כשרבותינו ז"ל אמרו: **קשה רימה למת כמחט בבשר החי**, אני מאמין באמונה שלמה, שהוא אמת ויציב ונכון וקיים, ואיני רוצה כלל להבין.

ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אזכה לתקן קלקולים ופגמים כאלה **לא ידעתי נפשי, אנה אני בא**, אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמן מפני בשתי וכלמתי. ואמר להרים כסוני ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, **על כן אמרתי שעו מני אמר בבכי**, אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור לה' להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצלה לפניו, כמו שכתוב: **הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ומי יאמר לך מה תעשה**. על כן באתי כעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומעונה, מבולבל ומטורף עני וכואב, לצעוק ולזעוק לפני הדרת קדושתכם.

... רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמוע נפלאות נוראות גדולתכם איך מרומז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא כי לא תשכח מפי זרעו הוא סופי תיבות **יוחאי**, ושמכם הקדוש בעצמו מרומז בפסוק **עיר וקדיש מין שמיא נחית** אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדולת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבינו עליו השלום ניבא על זה בתורתו הקדושה מקודם.

על כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דיבור ומעשה, אשר המריתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת, להתקרב לה' יתברך, ואני בעוצם קשיות עורפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטייתי אוזני ולבי לכל זה, חוסו עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לבל אהיה נדחה מה' יתברך ומכם חלילה.

כי עדיין אין מעצור לה' להושיע גם בעת הזאת כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבד, וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח ליעף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה ועל זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת לה' יתברך (ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש) וה' הטוב ברחמי ישמע תפלתכם ויעזור ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלימה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יטשני בשום אופן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות כרצונו הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפנייהם ולפני ה' יתברך, בעל הרחמים יודע תעלומות.

ה' יגמור בעדי, ה' חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף, הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי.

קדושה

(אוצר היראה - קדושה

וקדוש ה', ב')

צריך לקדש את פיו וחוטמו ועיניו ואוזניו, דהיינו שישמור את עצמו מלהוציא שקר מפיו וכן משאר דבורים פגומים, ויהיה לו יראת שמים שעל-ידי זה מקדש החוטם, ויהיה לו אמונת חכמים שעל-ידי זה מקדש האוזנים ושומע לדבריהם. וייעצם עיניו מראת ברע, ועל-ידי זה זוכה לדעת שלם ויגיע לשכל שהוא בחינת שפע אלקי שהוא בחינת רוח הקודש.

גם על-ידי שהוא עניו שפל וסבלן ולא יחרה אפו על בזיונו, על-ידי זה מקדש החוטם בשלמות. גם על-ידי מה שאדם הוא נאמן רוח מכסה דבר, שנהר מלגלות סוד שאין צריכין לגלותו, על ידי זה מקדש את האוזנים (לקוטי מוהר"ן א', כ"א).

ארץ ישראל

(אוצר היראה - ט')

עיקר קדושת ארץ-ישראל הוא בחינת קדושת הדעת, כמאמר רבותינו ז"ל: **אורא דארץ-ישראל מחכים**. והדעת והמוחין הם בחינת אכילת מצה, שהוא בחינת קדושת המחשבה ומוחין גדולים, הפך בחינת חמץ בח', שהוא בחינת חימוץ המוח במחשבות זרות, חס ושלום. וזה בחינת כל המצוות התלויות בארץ, שהם בעיניי אכילה, כי על-ידי-זה מוציאין האכילה מבחינת אכילת חמץ לאכילת מצה, כי הדעת והמוח הוא כפי האכילה. ומחמת שעיקר החילוק בין חמץ למצה הוא בין חת להא, על-כן קנה אברהם נחלתו הראשונה בארץ-ישראל מאת בני-חת, ועיקר הבטחת ארץ-ישראל לאברהם היה בעת שקראו אברהם בהא, כי זה עיקר קדושת ארץ-ישראל, בחינת דעת ומוחין זכים, שהם בחינת שמשברין קנה החת של חמץ ונעשה הא (הלכות בציעת הפת, הלכה ג').

חיי מוהר"ן

(תרי"ח)

שמעתי פעם אחת. אמר רבינו זכרוננו לברכה להרב יודיל חתן הרב ליבל מטראסטינץ שהיה מקורב להרב הצדיק הרב פינחס מקריץ: **הגידי לי דבר מהרב הצדיק הרב פינחס מקריץ זכרוננו לברכה!** אמר לו: כך אמר הרב פינחס הנ"ל: אנו אומרים אשמנו בגדנו גזלנו, לשון רבים, כי צריכים לומר אשמתי וכו', רק אנו אומרים כביכול בלשון טענה להשם יתברך אשמנו. דאם שלא נתת לנו כח ורשות לא היינו יכולין לחטא. אמר רבינו זכרוננו לברכה: אני גם-כן מפרש כך **ויגש אליו יהודה**, כאשר איש ישראל נגש להשם יתברך לבקש מחילה על עוונותיו, **ויאמר בי אדני!** רצונו לומר: כחך בי, באם שנטלת את כח שלך ממני לא יכלתי לחטא. וידמה האדם בנפשו שהוא פוטר את עצמו בטענה זו, על-זה הוא אומר: **ידבר נא עבדך דבר באזני אדני**, הנני מדבר דברי כדי שתבוא תפילתי באזנך, אבל אל ייחר אפך **עבדך**, כי ידעתי אשר אני החייב.

120 אופוס

מערכת: 054-7587032
050-6741702, 02-5829086

תרומות: בכל סניפי הדואר,
 חשבון 89-2255-7

מכתבים: ת. ד. 27100
 ירושלים 91270

שידוכי מצוה: 050-6870043
 (13:00-16:00)

מכתב

(מספר אבי הנחל - מ"ח)

ב"ה, י' תמוז תשכ"ג.
 לכבוד מר ... החכם היחידי שבדורנו, זה אשר לטש שכלו וחכמתו, להכיר ולהשיג האמת הצח והמצוחצח, ומוסר עצמו למיתת על עוצם האהבה וההתקשרות אל הצדיק האמת, שממרק ומצחצח העיניים, לראות הפתחים, איך לצאת מהיכלות הטומאה והחושך של הכפירות ואמונות כוזביות, שמסמאים עיני ישראל מלראות אור הצדיק, שמגלה ומודיע אלקותו ומלכותו לכל בני העולם, אפילו להרחוקים העובדי כוכבים ומזלות, שכולם ידעו ויראו עין בעין, שיש אלוקים שליט ומושל וישובו ויתגיירו. כי לא ישקוט האיש, עד אשר כלה הדבר אשר דיבר, לגאלנו ולרפאנו מתחלואינו העצומים. ברכה ושלום וחיים.

עכשיו, בגודל עוצם החושך אשר בדורותינו אלה האחרונים, בסוף הגלות, אין לנו שום תקנה ושום תקווה בשום פנים, רק על ידי התקשרות והתדבקות בהצדיק המנהיג האמת, מושיען של ישראל לדור דור לנצח. אבל לעומת זה, השקר מתגבר ומחשיך כל כך, עד שאין רואים האמת כלל, כאילו לא היה בעולם, ובוודאי הצדיק יגמור את שלו. **המעתיק**